

A magyar közösségeknek érezniük kell a törődést és az érdeklődést

Magyarország washingtoni nagykövete fontosnak tartja a kapcsolattartást

Szombati Béla, a Magyar Köztársaság washingtoni nagykövete nagyon jól érezte magát az atlantai Első Magyar Farsangi Bálon.

A nagykövet még csak néhány hónapja foglalta el új szolgálati állomáshelyét az Amerikai Egyesült Államok fővárosában. Gazdag diplomata múlttal rendelkezik, többek között ugyancsak nagykövetként képviselte hazánkat Londonban, az Egyesült Királyságban és Franciaországban.

A Word Trade Centerben február 12-én megrendezett atlantai magyar bálon “elveyült” a tömegben, beszélgetett, ismerkedett, tapasztalatokat szerzett és benyomásokat gyűjtött. Így amikor a műsor szünetében leültünk beszélgetni, már kellőképpen felvértezve tudott a látottakról és hallottakról nyilatkozni.

Aki beszelt a nagykövettel, bizonyára megállapította azt is, hogy nagyon felkészült, ugyanakkor pedig meglehetősen közvetlen és barátságos.

– Hogy tetszett, amit eddig látott, milyenek a benyomásai az atlantai magyar közösségről? – kérdeztem a nagykövetet a műsor után.

– Nagyon tetszett és egyben fantasztikus meglepetésben volt részem. Vannak ugyanis jól ismert magyar közösségek, és az igazat megvallva az itteni magyarokról nem sokat tudtam. Nem csupán érdekes, hanem lélekemelő is volt, hogy az ember eljön Georgiába, Atlantába, ahol magyarok százaival találkozik, és megtudja, hogy itt, Délen is létezik egy jelentős magyar közösség, amely amerikaiként és magyarként egyszerre akarja élni a saját életét. Megindító volt a rendezvény elején hallani és énekelni a Magyar Himnuszot. Jó ötlet, jó kezdeményezés volt az első atlantai magyar bál, és bízunk benne, hogy messze nem az utolsó. Ki tudja, talán el tudok majd jönni máskor is, minden esetre most nagyon jól éreztem magamat!

– Mindenképpen megtiszteltetés is a magyar csoport számára, hogy el tudott jönni. Volt más programja is Atlantában?

– Akár hiszi, akár nem, az a tény, hogy ma volt a magyar bál, döntő szerepet játszott az elhatározásban, hogy ide jöjjenek, és nagyon szívesen tettem eleget a meghívásnak. Eleve elhatároztam, hogy annyit fogok utazni, amennyit csak lehetséges, és ebbe azt is beleérttem, hogy minél több amerikai magyar közösség életét, munkáját szeretném megismerni. Amikor megtudtuk, hogy Atlantában magyar bált rendeznek, és ez ráadásul az első alkalom, megkértük John Parkersont, tiszteletbeli konzulunkat, aki nagyon jól képviseli a magyar “színeket”, dacára annak, hogy nem magyar, és nem tud magyarul, segítsen a közreműködésben. Amúgy is tervebe volt véve, hogy üzleti szemináriumot rendezünk, részben a nagykövetség, részben a Nemzeti

Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium szervezésében, amit pontosan a bál napjának a délutánján tudtunk megtartani. Így itt volt ez az esti rendezvény, a délutáni üzleti szeminárium, úgyhogy akkor már csak az egyéb programokat kellett úgymond “rászervezni”, a látogatást Georgia állam képviselőházában, szenátusában, és ha már eljöttem Atlantába, mindenképpen el akartam menni a Carter Könyvtárba és Múzeumba, ahol a magyar korona másolatát őrzik. Többek között ez is egy kapocs Atlanta, vagy ha úgy tetszik Georgia, illetve az Egyesült Államok és Magyarország között.

– Akkor ez most egy gazdag program volt, amelynek során bizonyára felmérte, hogy Georgia és Magyarország között milyen a kapcsolat. Elégedettek lehetünk az eredménnyel?

– Igyekeztem felmérni. A magyar-amerikai kapcsolatok egyrészt a két kormány kapcsolatából állnak, de hasonló szálak a különböző közösségeket, államokat, megyéket, városokat is összekötik. Georgia és Magyarország között elég jelentősek az üzleti, gazdasági kötődések. Jó néhány amerikai és Magyarországon is aktív cégnek Atlantában van a központja – ilyen például a Coca Cola, a UPS, az Intercontinental szállodahálózat, a Delta Légitársaság. Szeretnénk, ha további befektetéseket is létrehoznának Magyarországon, illetve ha más amerikai cégek is követnék a példájukat. Szeretném megjegyezni, hogy két ország között minden esetben nagyon fontos az emberek közötti kapcsolat, és ebben az olyan társadalmi eseményeknek is fontos szerepe van, mint ez a magyar bál, amelyre közel kétszáz ember jött el, akiknek a harmada, vagy talán a fele nem is tud magyarul, mégis úgy érzik, van valami közük Magyarországhoz, a nyelvhez, a kultúrához, érzelmi kötődések fűzik őket hazánkhoz. Fantasztikus az is, hogy itt volt ez a nagyon kedves táncegyüttes, mint megtudtam, amatőrök. Nagy kedvvel néztem őket, és különösen tetszett a lelkesedésük. Akinek pedig a legszebb “magyar” bajusza volt, kiderült, hogy egy szót sem beszél magyarul, mivelhogy amerikai. Hízelegjünk magunknak azzal, hogy mégiscsak van egy varázsa a magyar kultúrának, a magyar nyelvnek, és sokakat érdekel, akik kapcsolatba kerülnek vele. A lényeg az, hogy kerüljenek vele kapcsolatba!

– Vagyis nemcsak arról szól a történet, hogy legyen alkalmuk a magyarságukat megélni az Egyesült Államokban a magyaroknak?

– Nagyon fontos, hogy az itteni magyarok ezt megtehessek, de fontos az is, hogy a magyar rendezvényeken keresztül közelebb hozzuk az amerikaiakat Magyarországhoz. Ez is elősegítheti, hogy az élet legkülönbözőbb területein, legyen az gazdaság, kultúra, sport, politika, tudomány, igényes módon építhessük tovább a kapcsolatokat

– Említette, hogy szeretné felvenni a kapcsolatot minél több magyar közösséggel. Esetleg valamilyen támogatásra is számíthatnak?

– Elsősorban a jó kapcsolatra, és ezen belül az erkölcsi támogatásra gondoltam. Magyarország nem tart még ott, hogy pénzügyi támogatást nyújtson számukra valamilyen formában. Ne felejtjük el, hogy Amerika hatalmas ország, van 50 állama, és százával vannak különböző magyar közösségek, egyesületek, kultúrkörök. Ismertebbek és kevésbé ismertek. Így nem igazán lehetne válogatni, és igazából egyet sem lenne könnyű támogatni, több százat pedig egyenesen lehetetlen. Az viszont nagyon fontos, hogy az itteni magyarok érezzék, tapasztalják a törődést, az

érdeklődést. Ezért szeretnék én magam is minél több helyre elmenni. Azt gondolom, ahova csak megyek az Egyesült Államokban, mindig megpróbálom majd felvenni az ottani magyar csoportokkal is a kapcsolatot. Ahol pedig különösen erős és jelentős ezeknek a magyar egyesületeknek, kultúrköröknek a hatása, ha tehetem, külön ennek a kedvéért is elmegyek majd, és ehhez próbálom csatolni a többi programot. Azt gondolom, mi leginkább információkkal tudjuk segíteni az itteni magyarokat.

D. K. K.